

12 grudnia: Naszej Pani z Guadelupe (Królowej Meksyku, Patronki obu Ameryk i Filipin)

Tekst Ewangelii (Łk 1,39-48): W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w [pokoleniu] Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty napełnił Elżbietę. Wydała ona okrzyk i powiedziała: «Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie? Oto, skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim łonie. Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana».

Wtedy Maryja rzekła: «Wielbi dusza moja Pana, i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy. Bo wejrzał na uniżenie Służebnicy swojej. Oto bowiem błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia».

«Oto bowiem błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia»

Rev. D. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj w Meksyku uroczystie świętuje się dzień Naszej Pani z Guadelupe, czczonej jako Królowa meksykańskiego ludu. Także cała Ameryka obchodzi święto swojej Patronki. Nawet więcej, cały świat cieszy się tym świętem na cześć naszej Matki. Nie na próżno Duch Święty zapoczątkował to słowami: «Błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia» (Łk 1,48).

Wszystkie pokolenia na całym świecie! Czy to przesada? Raczej nie. Zapytajmy na przykład ile razy choćby dzisiaj na całym świecie powtarzamy słowa “błogosławionaś Ty między niewiastami”? Miliony i miliony razy. Jednego tylko dnia! A każdego dnia! Otóż, Duch Święty się nie pomylił.

Święta Maryja jest wyjątkowa: żadna inna osoba w świecie nie jest tak wspomianana. Jest “jedynym przypadkiem”, tak jak jej Syn Jezus Chrystus: «nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, w którym moglibyśmy być zbawieni» (Dz 4,12).

Jest jeszcze inny niesamowity fakt związany z Maryją Dziewicą: jest Ona czczona w tak wielu regionach i krainach, a Jej fizjonomia przedstawiana z typowymi cechami dla danego miejsca w świecie. Dzieje się tak,

ponieważ Maryja jest Matką wszystkich i każdego z nas, każdy lud przedstawia ją według własnej wizji. Czyż dzieci nie są podobne fizycznie do swojej Matki? Dlatego w Meksyku ma ciemną karnację i metyskie rysy. Nie było też przypadkowe, że Maryja mówiła do Juana Diego w jego języku nahuatl.

Starajmy się być do Niej podobni, przede wszystkim duchowo. Dziewica z Guadalupe w oczach ma odbicie swojego kochanego synka Juana Diego. Nasza Matka patrzy na nas! Jak wielką mamy odpowiedzialność! —Matko, chciałbym, aby w Twoich pięknych oczach odbijały się tylko dobre rzeczy, takie jak pokora, miłosierdzie i posłuszeństwo Juana Diego... i kwiaty, które Ty sama mu dałaś i które tak bardzo lubisz...